1. január
Lk 2, 16 – 21

Byť tak blízko pri Ježišovi, ako bola jeho matka, Panna Mária, a svätý Jozef. To muselo byť úžasné! A to je aj moje najvrúcnejšie prianie na prahu nového roka. Len keď budem hľadieť na ich tváre a pozorovať malého Ježiška, budem vedieť, ako a kam mám kráčať. Ako mám riešiť drobnosti jednotlivých dní, ako sa každý deň usilovať o dobro. Pri pohľade na Máriu, Jozefa a malého Ježiška viem, že táto úloha je krásna. Štartujem nový rok **s prosbou o Božie požehnanie**, nech sa mi to darí každý deň.

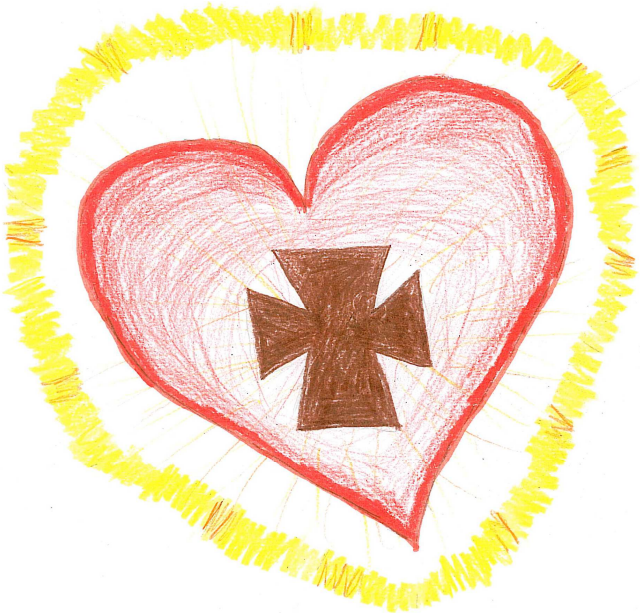

Kým pôjdem spať...

Každý deň je Božím darom. Aj tento úplne prvý v roku 2014. Je dobré, že mi to pripomínaš aj svojím slovom vo svätej omši, milý Bože. Celý rok, ktorý mám pred sebou, nech som tvojím dieťaťom, ktoré kráča v šľapajach Bohorodičky Panny Márie. Požehnávaj mňa i celú moju rodinu.
Amen.

2. január
Jn 1, 19 – 28

Ján Krstiteľ veľmi **zodpovedne svedčil** o Ježišovi Kristovi. Presne vedel, kde má svoje miesto. A hoci ho ľudia počúvali, nenechal sa strhnúť pýchou a nevyvyšoval sa nad ostatných. Preukázal sa **úžasnou pokorou**, ktorá pramenila v jeho srdci. A v tom bola jeho veľkosť.
Ako chcem dnes nasledovať jeho príklad svedectva ja? Budem viac myslieť na iných – budem im vychádzať v ústrety, budem sa usilovať byť hneď, keď to bude potrebné, k dispozícii.

Kým pôjdem spať...

Milý svätý Ján, ďakujem ti za tvoj príklad. Na tvoj príhovor aj ja chcem byť človekom, ktorý bude odvážne slovom i skutkom svedčiť o Božej láske a o Ježišovi Kristovi. Tu je moje svedectvo, takto sa mi dnes darilo zabúdať na seba a myslieť viac na iných: .....

.....

3+2

3. január
Lk 2. 21 – 24

Najdôležitejšie meno v dejinách spásy je meno Ježiš. Aj keď ešte vtedy neexistoval krst, aký poznáš dnes, už v čase Starého zákona, ako aj v čase Ježišovho detstva, novonarodených chlapcov priniesli **ukázať Bohu**.
Nepripomína ti to niečo?
Áno, je to sviatosť krstu, ktorú si zrejme už prijal (prijala) ako malé dieťa. Aj teba rodičia priniesli do chrámu a predstavili ťa Bohu i celému cirkevnému spoločenstvu. Aj tebe dali meno, ktorým ťa kňaz krstil v mene Otca i Syna i Ducha Svätého. Bol to veľký deň v tvojom živote, lebo vtedy Boh vložil do Tvojho srdca svoj znak a vštepil do teba tri Božské čnosti: vieru, nádej a lásku...

Kým pôjdem spať...

V týchto chvíľach ďakujem, milý Bože, za prvú a najdôležitejšiu sviatosť v mojom živote, za sviatosť krstu! Vtedy som sa stal(a) tvojím dieťaťom. Vtedy si ty sám posvätil moje meno, ktoré mi rodičia dali už pri mojom narodení. Ďakujem ti za vieru, nádej a lásku. Amen.

REAŤÁK

3+2

4. január
Jn 1. 35 – 42

Nájsť Ježiša a poznávať ho, to je celoživotná úloha veriacich ľudí. A potom ide o to, aby si to poznanie nenechali pre seba, ale aby ho podávali **ďalej**.
Presne tak, ako to urobil apoštol **Ondrej**. Ako apoštol roznášal zvesť o Pánovi Ježišovi a za Pána Ježiša bol ochotný položiť aj svoj život.
Aj ty chceš byť apoštolom? Nie je to veru ľahké. Dôležité je, aby sme kráčali s Ježišom cestou nášho života. Aj dnes ráno vykroč s ním a usiluj sa ho spoznávať – prečítaj si kúsok z evanjelia – a usiluj sa o dobro. V sebe – a okolo seba. Ako pravý apoštol. A nie sami, ale v spoločenstve, ☺! Komu dnes povieš o Ježišovi Ty?

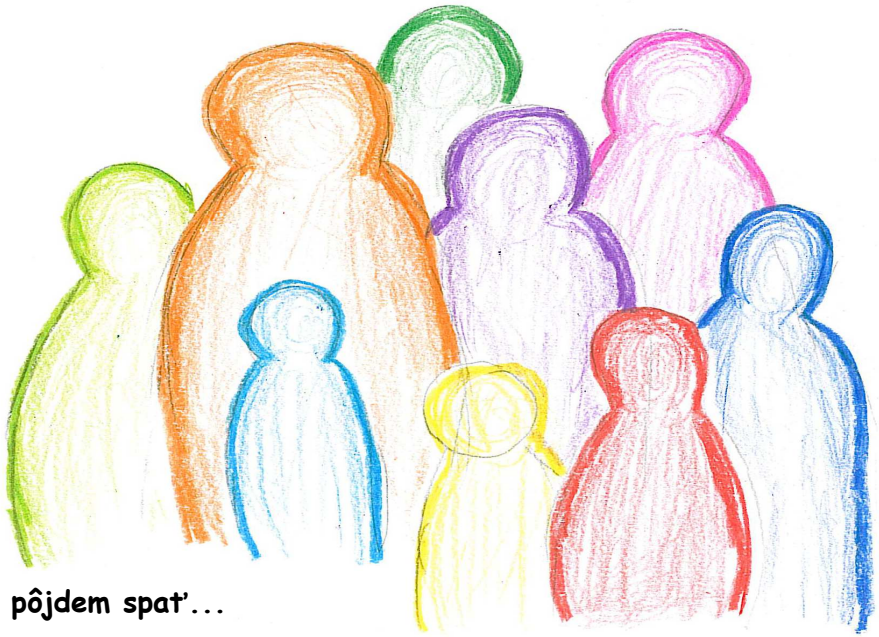

Kým pôjdem spať...

Viem, že vždy je lepšie, keď sa o dobré veci podelím, aby tak rástla moja radosť. Ako som sa dnes podelil (podelila) o svoju skúsenosť z poznávania Ježiša a s kým? .....
.....

REAŤÁK

5. január
Jn 1. 43 – 51

3+2

Milý Bože,
keď v kostole čítajú Sväté Písmo, hovoria, že je to Slovo Pánovo. Alebo Božie slovo. Je slovo Božie iné ako slovo ľudské? Máme veľa jazykov, každý jazyk má veľmi veľa slov. Keby chcel niekto spočítať všetky slová na svete, aké obrovské číslo by sme dostali, však?
Slová Božie čítame v Biblii. Každé je vzácne a drahé. Má veľkú váhu. Na akej váhe sa však vážia slová? Na váhe lásky...
Veľa slov vyslovíme ľahkovážne. Bez lásky a bez srdca. Veľa slov je naozaj zlých – tie dokážu pichnúť viac ako ostrý nôž. Niekedy dáme slovo a nedodržíme ho. Veru, slovami dokážeme niekomu dobre radiť, ale aj niekoho škaredo zradiť...
Dnes nám radíš, aby sme nemilovali druhých slovami, ale skutkami a pravdou. Skutkami sa asi nedá klamať. Biednemu človeku oveľa viac pomôže krajec chleba ako milión hoci tých najkrajších slov.
Pane môj, dnes budem vážiť svoje slová a pokúsim sa viac konať - pomáhať rodičom a priateľom - ako rozprávať. Amen.

Kým pôjdem spať...

Čoho bolo dnes viac – mojich slov alebo mojich činov? Ako som pomohol(la) svojim blízkym?.....
Už budem mlčať, Pane môj, Ty vieš aj bez slov, ako Ťa milujem – vidíš predsa moje skutky.
Pomáhaj mi vždy dodržať moje slovo, prosím. Amen.

6. január
Mt 2. 1 – 12

3+2

Nedá sa povedať, že to, čo je malé, je zároveň aj bezvýznamné. Keby sme medzi slová **malý a bezvýznamný** chceli dať znamienko **rovná sa**, iste by to nebola pravda. Vo veciach týkajúcich sa viery určite. **Pretože Boh aj z toho, čo je v očiach sveta malé a bezvýznamné, môže urobiť čosi veľmi významné.**
Betlehem je malé mestečko, v ktorom sa narodil Ježiš. Boží Syn. Práve preto nadobudol taký význam. A toto malé mestečko hľadali traja králi z dnešného evanjelia. Ich mená poznáme z tradície: **Gašpar, Melichar, Baltazár. Ale aj ty sám (sama) sa stávaš betlehemom, a to v okamihu, keď prijímaš do svojho srdiečka Ježiša vo svätej Eucharistii.**

Kým pôjdem spať...

Milý Bože, zjavuješ sa všetkým, čo ťa hľadajú s úprimným srdcom. Traja králi ťa našli po dlhej a namáhavej ceste. Nebolo zbytočné prejsť toľké kilometre. Spoznali ťa v malom Jezuliatku. Ďakujem ti, že aj ja môžem byť tvojím betlehemom. Chcem ťa prijímať do svojho srdiečka, ktoré nech je pre teba domovom. Prichádzaš v Eucharistii; alebo prostredníctvom duchovného svätého prijímania.
Amen.

7. január
Mt 4, 12-17. 23–25

3+2

V tme sa nedá poriadne existovať. Človek musí čeliť rôznym prekážkam, ktoré mu stoja v ceste. O tom by ti vedeli rozprávať ľudia, ktorí majú choré oči a nemôžu vidieť nič z toho, čo vidíš ty: domy a činžiaky, autá, stromy, kvety na lúke, usmiatu tvár mamy... A do toho ti zaznieva dnešné posolstvo evanjelia: **Ľud bývajúci v temnotách uvidel veľké svetlo.** Môžeme hovoriť o dvojakej slepote alebo nevidomosti: **telesná**, ktorá je veľmi nepríjemná, lebo dotyčného obmedzuje v samostatnosti. A potom tá oveľa horšia - **duchovná**; a tou je hriech. Veľa ľudí v našej dobe trpí touto duchovnou slepotou a ani o tom nevie. **Za takých sa treba modliť – za obrátenie hriešnikov. Skús to dnes. Boh má rád modlitby detí.**

Kým pôjdem spať...

Pane Ježišu, dnes si mi dal spoznať, aké hrozné je trpieť na duchovnú slepotu. Prosím ťa za všetkých, ktorí žijú v hriechu a neprekáža im to, aby sa spamätali a obrátili k tebe, ktorý si Láska a Milosrdenstvo. Požehnaj všetkých, ktorí trpia, lebo nemôžu vidieť pre svoju chorobu očí, ale aj tých, ktorí sa o nich s láskou starajú.

8. január
Mt 3. 13 – 17

3+2

Máme Nedeľu Pánovho krstu. Prvú v Cezročnom období. Ježiš je Boží Syn a dnes robí jednu z mnohých prekvapivých vecí. **Dáva sa pokrstiť**. Pri čítaní dnešnej krátkej evanjeliovej state sa môžeš spýtať: **Prečo sa Ježiš dal pokrstiť, keď nemal hriech?** Veď vieš, že krst je potrebný na to, aby sa zmyl dedičný hriech, prípadne iné osobné hriechy a Pán Ježiš nemal ŽIADEN HRIECH... Urobil to z jednoduchého dôvodu: **aby nám dal príklad**. Preukázal svoju **veľkú pokoru** a postavil sa medzi tých, ktorí oplakávali svoje hriechy a túžili sa ich zbaviť.
Dnes sa poďakujem za sviatosť krstu, v ktorej ma Boh prijal za svoje milované dieťa. Poďakujem sa mu za svojich rodičov i krstných rodičov, ktorí sú pre mňa najdôležitejšími ľuďmi v živote.

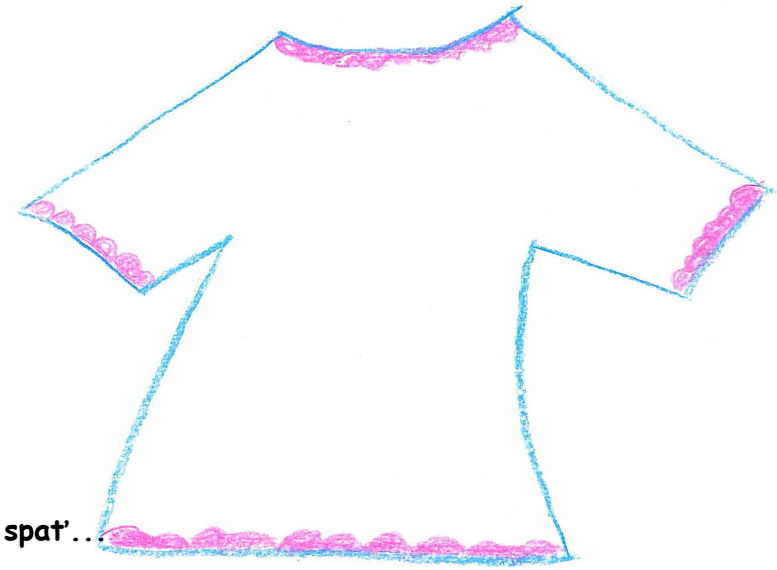

Kým pôjdem spať...

Pane Bože, ako je dobre, že si ma urobil svojím milovaným dieťaťom. V krste si ma začlenil do veľkej Božej rodiny Cirkvi! Je to pre mňa dar a veľká milosť. Viem, že je to „jednorazová sviatosť“, ale je na celý život. Ďakujem ti za mojich rodičov i krstných rodičov, ktorí mi sprostredkovali vieru. Požehnaj ich za to. Amen.

9. január
Mk 1. 14 – 20

Pokánie a viera. To sú skutočnosti, ktoré sprevádzajú veriacich každého životného stavu, bez rozdielu veku: mladých, niekedy dokonca deti; aj starších. Ježiš aj mňa dnes volá na túto cestu.
Aj ja môžem prinášať skutky pokánia a starať sa o svoju vieru. **Pokánie sa pre nás zdá niečím veľmi ťažkým a staromódnym. Ale môže to byť drobný dar od nás Pánovi Ježišovi. Nejaké malé sebazapieranie z lásky k Pánu Ježišovi. Aký skutok to bude?**
Tak môžem rásť vo svojej viere a stavať schodíky do neba.

Kým pôjdem spať...

Pane Ježišu, je večer a ja hodnotím svoj deň. Ako sa mi podarilo urobiť skutok pokánia? Nezabudol(a) som naň? Daj, prosím, aby každý takýto skutok bol prejavom mojej viery. Veď vo Svätom písme čítam: **Viera bez skutkov je mŕtva.** A ja chcem žiť, Pane.
Som tvoje milované dieťa. Amen.

10. január
Mk 1. 21 – 28

Diabol **pozná Ježiša** a **bojí sa ho**. Pokúša sa zničiť človeka, ale Boh je mocnejší a nikdy nedovolí, aby zlo zvíťazilo. **Kým sme na svete, zápasíme v boji medzi zlom a dobrom. Ak chceme vyhrať, našou úlohou je stáť na Božej strane. A to sa dá skrze Božiu milosť: posväcujúcu i pomáhajúcu. Ježiš nás chce posilňovať. Ponúka nám sviatosti.**
Pane, chcem byť dobrým bojovníkom na Tvojej strane – chcem dobrom premáhať zlo. Aj dnes.

Kým pôjdem spať...

Nie je vždy ľahké byť dobrým (dobrou). Niekedy si to vyžaduje zápasiť zo všetkých síl. Ani mne sa nechce zakaždým poslúchnuť rodičov na prvé slovo. Pane, ale ty si so mnou a žehnáš ma. Buď pri mne, aby som kráčal (kráčala) cestou milosti. Amen.

11. január
Mk 1. 29 – 39

3+2

Asi si vieš predstaviť tú tlačenicu, ktorá sa vytvorila pri dverách Petrovho domu, keď ľudia zistili, že je tam Ježiš. Počuli, že uzdravuje chorých, preto chceli využiť šancu pre seba alebo pre svojich blízkych.
Už vieš, že Ježiš okrem tela uzdravuje aj dušu, a to prostredníctvom sviatosti zmierenia. Možno si si všimol (všimla), že najväčšie „návaly“ pred spovednicami bývajú pred Vianocami, pred Veľkou nocou a na prvý piatok v mesiaci. Vedz, že Boh ponúka svoje odpustenie kedykoľvek v priebehu roka, nielen v spomínaných dňoch. Využi jeho pozvanie.

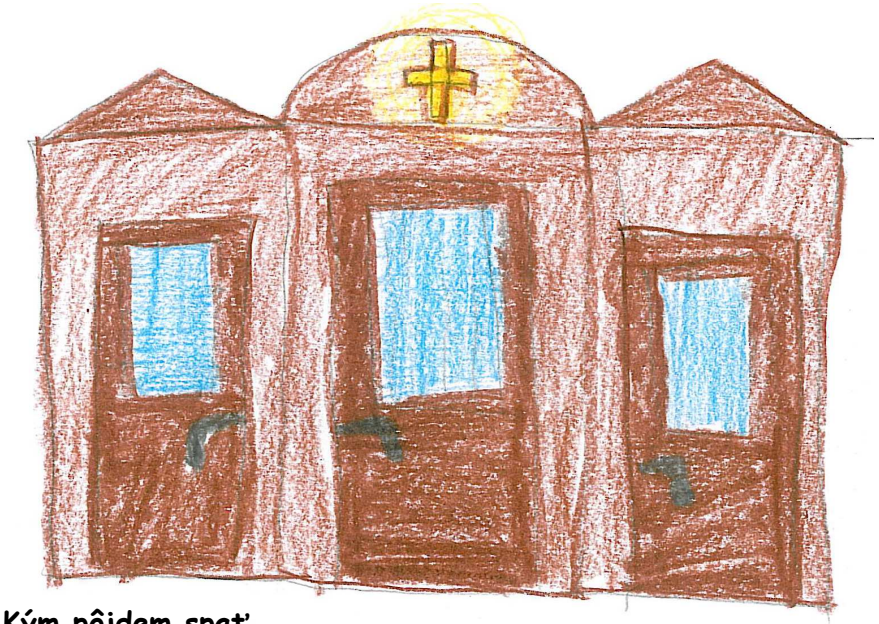

Kým pôjdem spať...

Pane Ježišu, neunavovalo ťa, keď prichádzalo za tebou také veľké množstvo ľudí, že sa už ani nezmestili dovnútra? Keď si videl toľkých chorých, ktorí už azda stratili nádej, pretože lekári im nevedeli pomôcť. Ty si bol ich záchranou. Ale viem, že ty jediný si mocný a uzdravuješ nielen telo, ale aj dušu od chorôb hriechu. Ďakujem ti za dar sviatosti zmierenia. Amen.

12. január
Mk 1. 40 – 45

3+2

Pán Ježiš odpúšťa **prostredníctvom kňaza**, uzdravuje vo sviatosti zmierenia. Aj tebe hovorí tie slová: **Chcem, buď čistý!** Po úprimnej a dobrej svätej spovedi máš dušu čistú a krásnu ako dieťatko.
Je dobré prosiť Pána Ježiša o odpustenie za každú drobnú urážku. Preto si robíme každý večer spytovanie svedomia. V modlitbe pred Pánom Ježišom si prejdeme celý deň, oľutujeme, čo v ňom bolo zlé a poďakujeme sa za dobré veci – ktoré sme dostali, aj ktoré sme mohli my sami vykonať. Dnes večer si urobím dobré spytovanie svedomia.

Kým pôjdem spať...

Pane Ježišu, viem, ako je to, keď mi odpustíš. Vtedy sa mi chce spievať a spievať! Ďakujem ti, že ma tak miluješ! Amen.

13. január
Mk 2. 1 – 12

Znova tá tlačenica pri dome, v ktorom bol Ježiš! Pamätáš si ešte, že len nedávno sme o tom čítali v evanjeliovom úryvku? **Sú dni, keď aj do kostola na svätú omšu prichádza viac ľudí ako obyčajne. Takým dňom je predovšetkým nedeľa alebo veľké sviatky - Vianoce a Veľká noc. Ale aj iné sviatočné dni.**
Na to, aby som sa stretol (stretla) s Ježišom, nemusím čakať až do nedele. Dnes je piatok. Popoludní mám voľno, lebo sa nemusím učiť na zajtrajší deň. Urobím si čas a spolu s rodičmi pôjdem na svätú omšu.

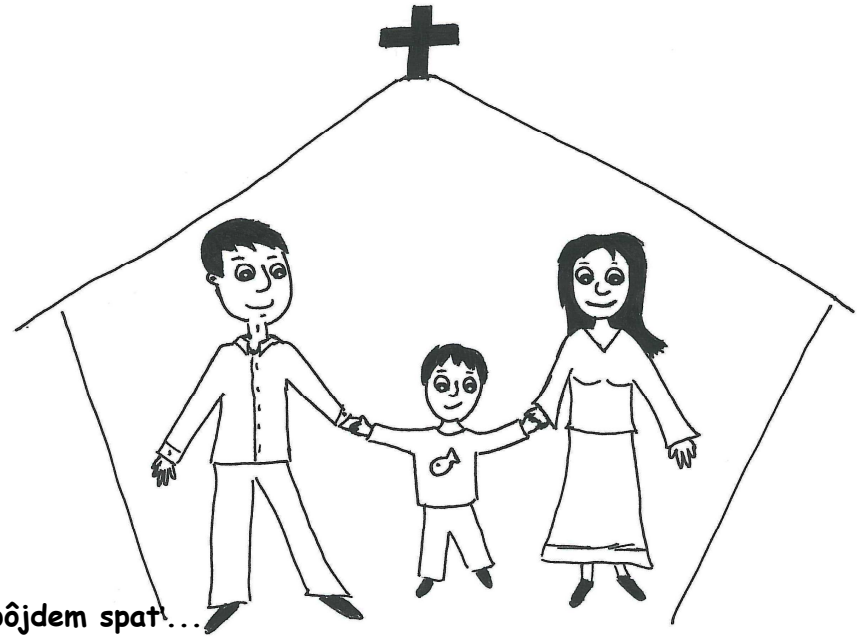

Kým pôjdem spať...

Pane Ježišu, chcem sa ti poďakovať za tvoje pozvanie, aby som dnes prišiel (prišla) za tebou. Na svätej omši sa stretávam s tebou nielen ja, ale aj iní, ktorí chcú počuť tvoje slovo a prijať ťa do svojho srdca. Vytvárame tam spoločenstvo podľa tvojho priania. Ďakujem ti za kňazov, ktorí aj dnes slúžili svätú omšu v našom kostole i kdekoľvek inde.
Amen.

14. január
Mk 2. 13 – 17

Spravodliví sú tí, ktorí robia všetko tak, ako im káže svedomie, preto sú na dobrej ceste za Ježišom. Nepozerajú sa napravo ani naľavo, jednoducho idú priamo za ním. Možno si myslia, že nikdy nezhrešili, že od ich spravodlivosti ich nikto a nič neodvráti. **Hriešnici** sú zas tí, ktorých minulosť skrýva všeličo, mnoho zlého. Urobili veľa chýb a hriechov. Ale keď stretli Ježiša, zakúsili jeho milosrdenstvo a zatúžili ísť za ním. **Dnes sa pomodlím za obrátenie hriešnikov – aj za mňa.**

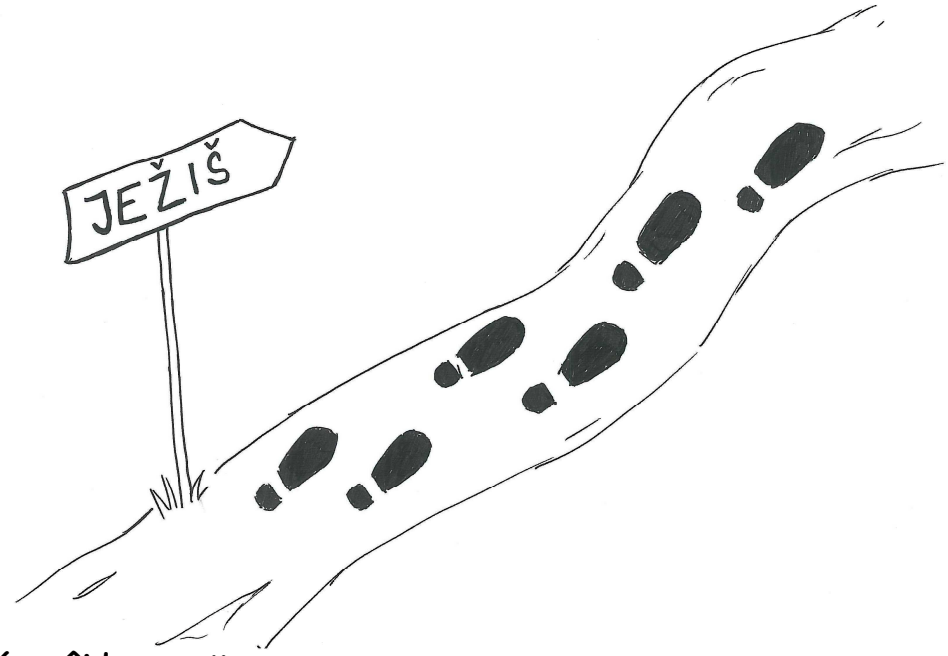

Kým pôjdem spať...

Jediná spravodlivosť je v tom, aby som sa usiloval(a) kráčať cestou za Ježišom. Nie v pýche, ako sa mi to darí, ale **v pokore**, aby som rástol(a) **v čnosti**. Ale aj ja niekedy urobím nejaký hriech. Viem, že ty, Bože, prijímaš úprimnú ľútosť. Zhliadni na mňa vo svojom milosrdenstve. Daruj svoje odpustenie aj mnohým hriešnikom, ktorí na teba zabudli a zablúdili z tvojej cesty, aby sa k tebe vrátili.
Otče náš...

15. január
Jn 1. 29 – 34

3+2

Dnes opäť môžeš spolu s nami rozmýšľať, ako je to s tým krstom. Ján Krstiteľ bol predchodcom Pána Ježiša a posledným prorokom v rade prorokov, ktorých uvádza Sväté písmo. Volá sa Krstiteľ, lebo to meno najlepšie vysvetľuje jeho poslanie. Prišiel, aby krstil. Ale nie tak, ako sme zvyknutí dnes. Jánov krst sa volá **krst pokánia**, lebo ľudia vyznávali a ľutovali hriechy, ktorých sa dopustili proti Bohu. **Krst Duchom Svätým,** to je taký krst, ktorý poznáme dnes. Pri tejto sviatosti do srdca pokrsteného vstupuje **Najsvätejšia Trojica** a cez ňu, ako už vieš, dostávame tri Božské čnosti: **vieru, nádej a lásku.** Dnes vieme, že krst je **sviatosť,** v ktorej Boh **odpúšťa dedičný, prípadne aj iné osobné hriechy** (ak sa dáva krstiť väčšie dieťa alebo dospelý človek).
Pane, ďakujem ti za krst a za všetky milosti, ktoré si mi v ňom dal.

Kým pôjdem spať...

Viem, že **krst** môžem prijať **len raz v živote**, ale je to dar a záväzok **na celý život**. Bože, chcem ti prejaviť svoju vďačnosť. Lebo v nej som sa stal(a) tvojím dieťaťom. Prosím ťa o tvoju milosť, aby som verne žil(a) podľa mena **kresťan katolík**. Úžasne si to zariadil, lebo si vedel, že po dedičnom hriechu budeme cítiť náklonnosť na zlé.
Ďakujem ti za tvoju starostlivosť o všetky svoje deti..
Amen.

16. január
Mt 2. 18 – 22

3+2

Milý Bože,
ešte stále sa veselíme v novom roku, no v dnešnom čítaní sa píše o pôste. Pôst vôbec nie je ľahký a už vôbec nie príjemný. Veď počas pôstu si odopierame niečo, čo máme radi. Môže to byť dobrotka na jedenie, napríklad sladkosti, alebo aj obyčajná hra na počítači.
Ty si sa postil 40 dní predtým, ako si začal kázať a konať zázraky. Ako si to mohol zvládnuť? Ó, Pane, obdivujem Tvoju veľkú silu a odvahu. Chcel(a) by som byť ako Ty. Hoci nie je pôst, vyskúšam dnes svoju odvahu a odopriem si niečo, čo mám rád, ako darček pre Teba.

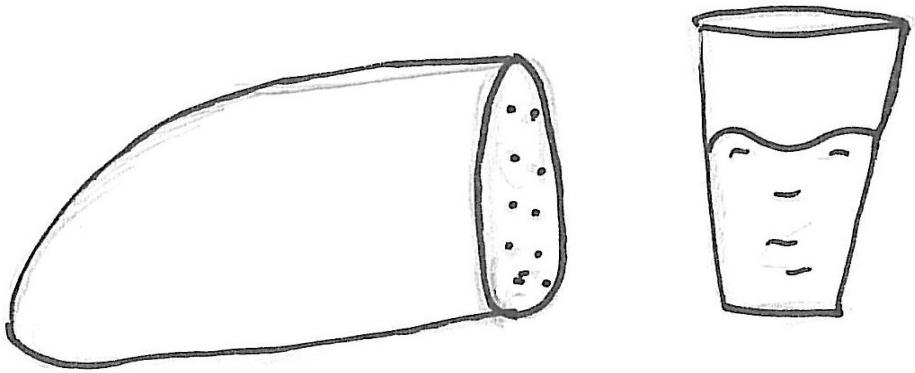

Kým pôjdem spať...

Občas je ťažké pochopiť, prečo si odopierať veci alebo hry. Najmä, keď všade v reklamách počúvame: „doprajte si..., užívajte si..., zabávajte sa...“ Viem, že si ma chceš trénovať vo vytrvalosti, aby som vyrástol(la) v Tvojho statočného bojovníka. Preto sa naučím vydržať a nevzdávať sa.
Amen.

17. január
Mk 2. 23 – 28

3+2

Nikto nemá rád **zákazy a príkazy**. Človek sa proti nim často búri. Ak nie navonok, tak aspoň vnútri. Môžeš si spolu s nami všimnúť, že Židia boli veľmi predpisoví. To, čo predpisoval Zákon, bolo treba splniť. O príkazoch a zákazoch sa nediskutovalo.
Nemýlime sa, keď povieme, že aj ty by si sa potešil(a), keby pre teba žiadne zákazy a príkazy neexistovali. Aj keď sú nepríjemnou skutočnosťou, predsa sú potrebné a dôležité. Sú súčasťou výchovy. A to je náročná záležitosť.
Dnes sa pokúsim nefrflať, keď mi rodičia niečo prikážu alebo zakážu. Budem sa tým cvičiť v poslušnosti.

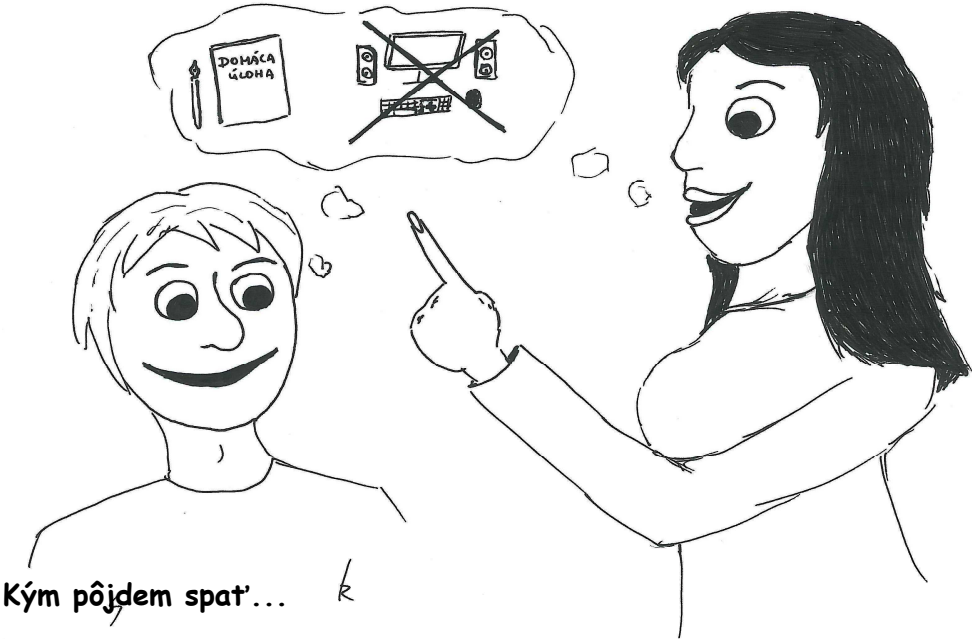

Kým pôjdem spať...

Pane, pred tebou neskryjem nič, lebo ty najlepšie vidíš do môjho srdca. A vieš, že nemám rád (rada) príkazy a zákazy. Niekedy je naozaj náročné poslúchnuť na prvé slovo! Ako sa mi to darilo dnes?
.....

.....

18. január
Mk 3. 1 – 6

3+2

Zvláštne. Ostatní prítomní si človeka z dnešného evanjelia azda ani nevšimli. Jednoducho tam bol, možno kdesi vzadu, **skrytý pred pohľadmi druhých**. Tam sa cítil bezpečne. A zrazu sa ocitne **v centre pozornosti**. **Čo mi týmto chce Ježiš povedať do dnešného dňa? Trochu premýšľam nad tým človekom z dnešného evanjelia. Ako sa asi cítil, keď tak odrazu mal vystúpiť z davu a ukázať sa Ježišovi pred pohľadmi všetkých? Bolo mu trápne? Možno len chvíľu. Potom sa tento pocit určite premenil na radosť. Konečne mohol robiť veci, v ktorých ho predtým chorá ruka obmedzovala!**

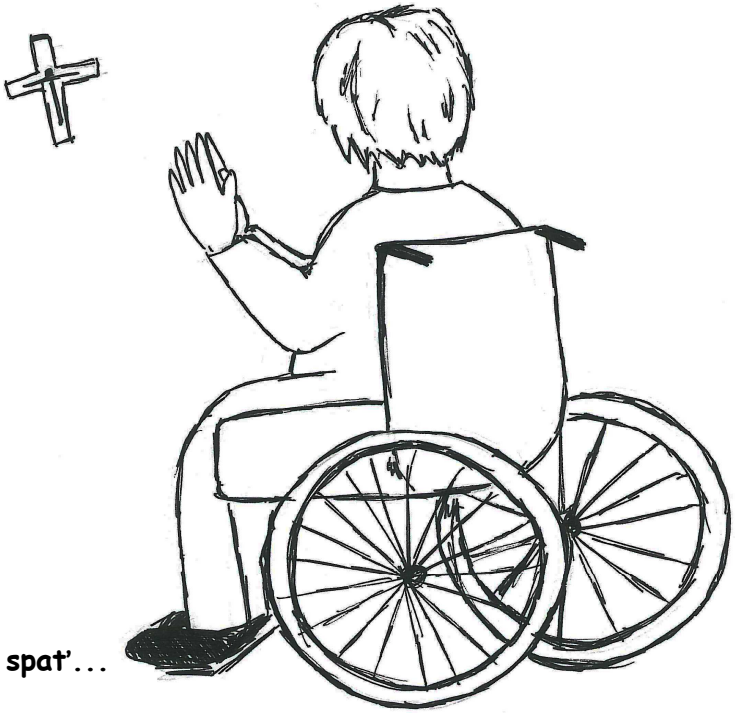

Kým pôjdem spať...

Pane Ježišu, ty niekedy robíš neočakávané prekvapenia. Ten človek predsa o uzdravenie neprosil. Pri tejto modlitbe prosím za všetkých, ktorí prežívajú nejaké fyzické obmedzenie pre chorobu alebo postihnutie.
A možno nemajú dosť odvahy prosiť o uzdravenie.
Naplň ich trpezlivosťou. Amen.

19. január
Mk 3. 7 – 12

3+2

Áno, **Ježiš je Boží Syn**. Je to jedna zo šiestich hlavných právd. Poznáš ich z domu i z hodín náboženstva v škole. Ale je **rozdiel, kto ho tým menom nazve**. Božím Synom ho nazvali apoštoli, ale, ako čítaš v dnešnom evanjeliu, aj zlí duchovia.
Chcem si dnes viac uvedomovať túto pravdu: Ježiš je Boží Syn. Ten, ktorý z lásky ku mne obetoval svoj život. Mám mu za čo ďakovať. Počas dňa sa pokúsim čo najčastejšie povedať Pánovi Ježišovi: Ďakujem.

Kým pôjdem spať...

Pane Ježišu, ďakujem ti za tvoju veľkú lásku. Ďakujem ti za to, že ty, Boží Syn, stal si sa človekom, aby si mi daroval vykúpenie svojou smrťou na kríži. Nech mi tvoja obeta slúži na odvahu prekonávať sa v úlohách, ktoré nie sú mi možno príjemné, ale chcem ich prijať z lásky ku tebe.
Amen.

20. január
Mk 3. 13 – 19

3+2

Ježiš povoláva tých, **ktorých chce**. To **nie je** o nejakých výnimočných schopnostiach. Apoštoli neboli ani lepší, ani horší od ostatných. Jednoducho ich povolal, lebo to sám chcel. Rovnako dáva povolanie aj ľuďom našich čias.
A znova myšlienka o povolaní... To je téma, ktorú nemožno obísť. Možno si povieš, že toto ešte neriešiš, že sa ťa to netýka. No aj napriek tomu si myslíme, že aspoň občas môžeš na to myslieť v krátkej strelnej modlitbe. Ide o vydarený život. O to, že chceš žiť tam, kde ťa chce mať Boh. On ti to miesto ukáže. Zver sa pod ochranu Panny Márie, ona sa za teba prihovorí.

Kým pôjdem spať...

Pane Ježišu, dnes mi predkladáš myšlienku o povolaní. Možno si poviem, že na to mám ešte čas. Ale ty si povolával toho, koho si chcel a vtedy, keď si to chcel. Naozaj chcem prežiť dobrý život. Chcem byť stále tvojím dieťaťom. Ukáž mi, na ktorom mieste a v akom životnom stave to najlepšie splním. Pod tvoju ochranu...

3+2

21. január
Mk 3. 20 – 21

Byť v Ježišovej pokrvnej rodine ešte neznamenalo, že ho aj všetci prijali a počúvali jeho učenie. Sami dnes vidíme, ako sa ku nemu zachovali. Vôbec nerozumeli tomu, prečo venuje toľko času cudzím ľuďom a stretáva sa s nimi.
Ježiš má však aj inú rodinu, duchovnú, do ktorej patria všetci tí , ktorí počúvajú jeho slovo. Chcem patriť medzi jeho duchovných príbuzných. A chcem mať preňho čas! Môžem ho ísť navštíviť, pokloniť sa mu vo svätostánku a porozprávať sa v krátkej modlitbe.

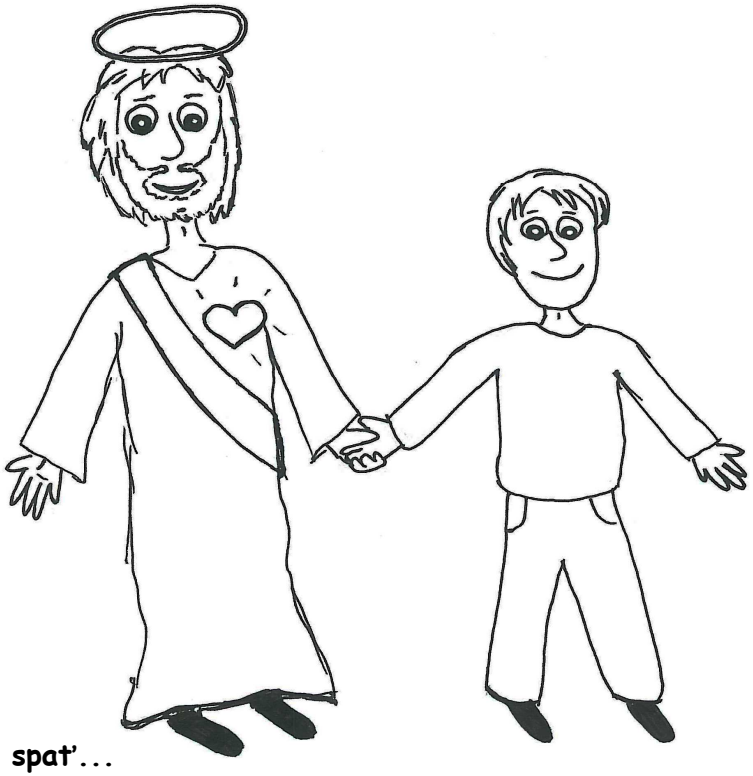

Kým pôjdem spať...

Pane, ako rýchlo mi ubehol dnešný deň! Možno preto, že som sa usiloval (usilovala) rozdávať dobro okolo seba.
Ďakujem ti za tento nádherný deň!

3+2

22. január
Mt 4. 12 – 17

Ježiš sa dopočul smutnú vec. Jeho predchodca, Ján Krstiteľ, je vo väzení. Preto sa rozhodol, že odíde preč zo svojho mesta, v ktorom býval od detstva. Potreboval odísť do neznáma. Možno potreboval o tom všetkom porozmýšľať a modliť sa. **Stáva sa to aj dnes. Ľudia sa dozvedia nejakú nečakanú novinu a potrebujú si všetky myšlienky roztriediť a urobiť v nich poriadok. Možno sa dozvedia, že sú chorí. Možno niekto blízky zomrie. Vtedy to s ich životom riadne zakýva.**
V takých situáciách niekedy pomôže zájsť niekam preč, niekam do ticha a premýšľať o veciach v samote s Bohom. Možno odísť na neznáme miesto alebo do druhého mesta. Možno vyhľadať človeka, ktorý nás v danej chvíli podrží. Stále platí to staré známe: V núdzi poznáš priateľa.

Kým pôjdem spať...

Pane Bože, aj keď som ešte dieťa, viem, že náročným situáciám sa z času na čas nevyhnem. Ja alebo moji blízki. Daj nám, prosím, silu, prijať ich. Pretože vieme, že si s nami a keď nevládzeme,
nesieš nás ty sám vo svojom náručí. Amen.

23. január
Mk 3. 22 – 30

3+2

Toto je vážne sila! **O najsvätejšom človekovi na zemi**, o **Božom Synovi**, si zákonníci rozprávali najhoršie veci! Veď ani nie je možné, aby Boh spolupracoval so Zlým – s diablom. V tom nie je logika. Boh je ten, ktorý uzdravuje od zlého, od hriechu a ktorý pozýva ľudí na cestu svätosti. Budem sa dnes usilovať rozprávať pekne a v modlitbe odprosím za tých, ktorí škaredo rozprávajú.

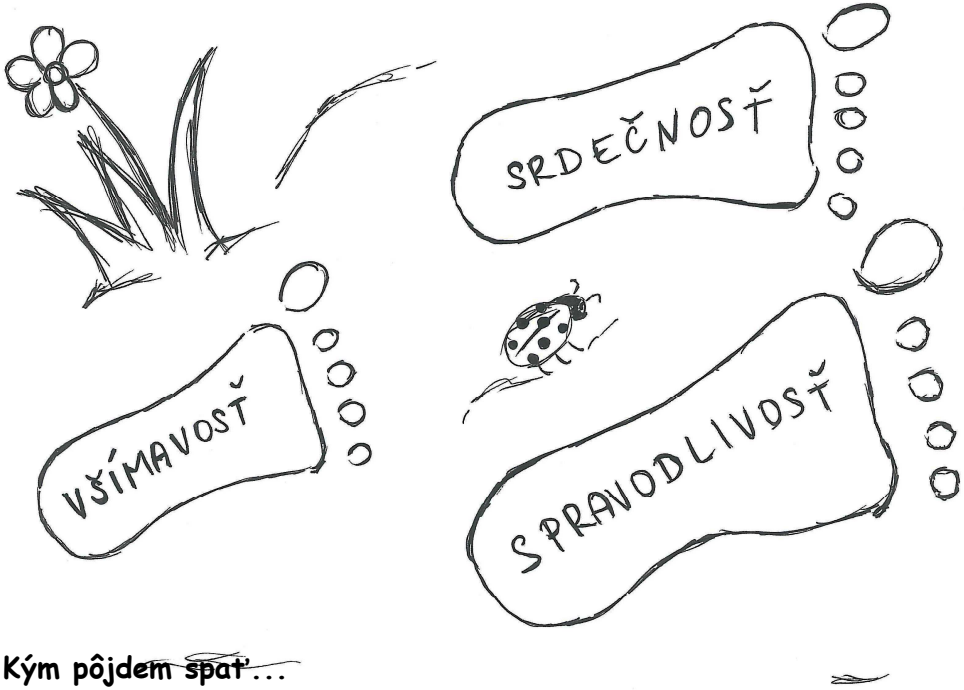

Kým pôjdem spať...

Ako ti, Pane, muselo byť smutno z tých nepekných a urážlivých slov na tvoju adresu! Tí zákonníci mali veľmi tvrdé srdcia, keď povedali to, čo povedali. Ja chcem kráčať tvojou cestou, cestou milosti a požehnania. Chcem o tebe rozprávať iným len pekné veci, lebo ty si to zaslúžiš. Staráš sa o mňa i o celú našu rodinu. Tvoje zľutovanie nech je nad nami, lebo dúfame v teba, i nad všetkými, ktorí to potrebujú.
Daj sa poznať aj tým, ktorí doteraz o tebe možno rozprávali nepekne. Amen.

24. január
Mk 3. 31 – 35

3+2

Toto Božie slovo ti nie je neznáme. Hovorí **o prirodzenej rodine** Pána Ježiša, ktorú mal tu na zemi. Všimni si spolu s nami ich postoj. Zrejme vedeli alebo prinajmenšom tušili, že Ježiš má dôležité stretnutie s inými ľuďmi, preto nechceli vyrušovať. Tiež s ním chceli hovoriť. **Čakali na svoj čas.** Čítaš, čo urobili: **dali si ho zavolať. To je slušnosť.**
Môžeš rozmýšľať, čo ti chce Boh cez toto svoje slovo povedať. Možno sa niekedy ocitneš v situácii, že **okolo teba** je **veľa ľudí** a **ty chceš niečo povedať**. Bola by tu možnosť, že ich začneš **prekrikovať**. Prípadne **skákať im do reči**. Ale to sa nesmie. Vieš, čo vtedy pomôže? **Potichu zdvihnúť ruku** a prítomní si toto tvoje gesto všimnú. Nie vždy treba komunikovať len slovami. **Dá sa to naozaj aj potichu, bez slov**. Dnes si to môžeš vyskúšať.

Kým pôjdem spať...

Znova mi, Pane Ježišu, hovoríš o celkom obyčajných veciach, ktoré zažívam vo svojom živote. Dnes si mi pripomenul, ako sa mám slušne správať v spoločnosti. V rodine, v škole, i medzi kamarátmi. Naozaj **hovorím aj bez slov! Ani sa mi nesnívalo, že to dokážem.** Stačilo zdvihnúť ruku a prítomní mi venovali pozornosť. Na niekoho som sa usmial(a) a ten druhý si to všimol a tiež sa na mňa usmial.
Ďakujem ti za poznanie, ktorého sa mi dostalo skrze tvoje slovo. Amen.

3+2

25. január
Mk 16. 15 – 18

Z prečítaného jasne vidieť, ako sa Pán Boh stará o svoje milované deti. Tých, ktorí mu veria, **sprevádza svojou láskou a požehnaním**. A **aj keby sa ocitli v nebezpečenstve, ochráni ich**.
Teším sa, že som Božím dieťaťom a že **Boh ma sprevádza na mojich cestách**. Viem, že mu môžem **dôverovať v akejkoľvek situácii**.
Pane, dnes ti viackrát chcem povedať: Dôverujem ti...

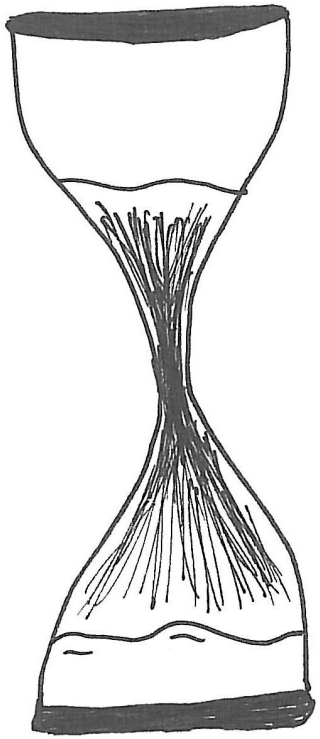

Kým pôjdem spať...

Pane Ježišu, viem, že si ma viedol aj v tomto dni. Takto som vnímal(a) tvoju ochrannú ruku a v tomto všetkom som videl(a) tvoje stopy:.....

.....
Verím a dôverujem ti. Verím v Boha...

3+2

26. január
Lk 10. 1 – 9

Kňaz...
Tak blízko pri Tebe stojí. Dotýka sa Ťa v Eucharistii. Myslím, že jeho život v Tvojej blízkosti je neobyčajný.
Náš pán farár a učiteľ náboženstva je milý a láskavý. Niektorí kňazi však pôsobia prísne. Pán farár je náš duchovný otec a priateľ. Voláme ho pastierom. Ďakujem Ti, že ho medzi sebou máme a že sa na neho môžeme vždy spoľahnúť. Keby ho nebolo, kto by nám hovoril o Tebe? Dnes Ťa chcem poprosiť za zdravie pre nášho duchovného otca. Tiež Ťa prosím, pomáhaj mu v jeho neľahkej práci. Ochraňuj ho pred nepriateľmi, pred ľudskou zlobou a naplň ho radosťou a láskou, aby bol vždy usmiaty. Aby každý, kto sa s ním stretne, pocítil, že Ťa nosí hlboko v srdci. Amen.

Kým pôjdem spať...

...pomodlím sa za nášho pána farára. Viem, že si si ho vybral spomedzi ľudí a povolal si ho, aby sa stal Tvojím ohlasovateľom. Pomáhaj mu a ochraňuj ho, prosím.
Otče náš... Zdravas´, Mária..., Sláva Otcu...

27. január
Mk 3. 22 – 30

3+2

Možno ti napadne, **prečo** Ježiš **inak hovoril ľuďom** a **inak zástupom**. Prečo hovoril v podobenstvách a učeníkom povedal nakoniec aj viac? Ešte **podrobnejšie?** Nuž azda preto, že s učeníkmi prežíval **viac času**. Bol to ich **Majster**, ich **Učiteľ.** Za ten čas sa medzi nimi vytvoril vzťah, ktorý vyvrcholil nasledovaním jeho učenia. **A ohlasovaním Božieho slova celému svetu.** Ľudia, ktorí Pána Ježiša počúvali, boli rôzni – presne ako my dnes: možno mali vyhradený čas, lebo doma ich čaká ešte niekoľko povinností, ktoré chcú do večera stihnúť. Iní sa pri Ježišovi doslova **zabudli** a vieme, ako to nakoniec dopadlo: Ježiš sa o nich ukážkovo postaral, aby nehladovali alebo neodpadli na ceste domov.
Na čo všetko myslíš, keď sa rozprávaš s Pánom Ježišom?
Rezervuješ si preňho dostatok času alebo sa pozeráš na hodinky?

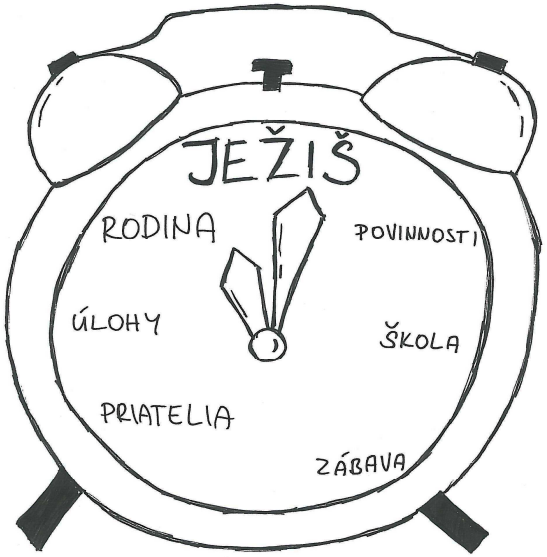

Kým pôjdem spať...

Pane Ježišu, teším sa, že sa mi prihováraš. Tvoje podobenstvá sú mi sympatické, lebo cez ne rýchlejšie porozumiem, čo mi chceš povedať. Len rozmýšľam, či si mal dosť času na súkromné rozhovory s apoštolmi cez deň, alebo ste sa spolu rozprávali na úkor spánku?
Pane, vždy chcem počúvať, čo mi hovoríš.
Som tvojím dieťaťom. Amen.

28. január
Mk 4. 35 – 41

3+2

Otázka z dnešného evanjelia je naozaj dôležitá. Apoštoli si uvedomili, že to **nie je hocikto, koho majú vo svojej blízkosti.** Už vedeli, že Ježiš je ich **Učiteľ**, preto ho tak oslovovali. Ale keď zbadali, že na jeho slovo sa utíšili vietor i more, **zrazu si neboli celkom istí. Preto zneisteli a pýtali sa jeden druhého...**
Z viacerých miest v evanjeliách vieš, že Pán Ježiš robil zázraky. Pre Božieho Syna to nebol problém. Apoštoli videli Ježišove zázraky na vlastné oči a nečudo, že zostali trošku **„vedľa“**. Lebo práve v tej chvíli spoznali, že Ježiš nie je len človek, ale je zároveň aj Boh. **Bohočlovek. Pane, ty vieš všetko, lebo si Boh. Ty si stále so mnou. Daj, nech na to dnes nezabúdam.**

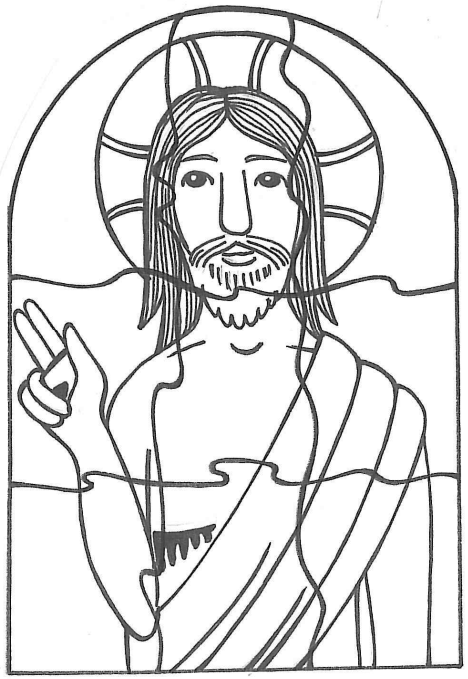

Kým pôjdem spať...

Pane Ježišu, pre Dvanástich to muselo byť riadne prekvapenie, keď na tvoj povel utíchlo rozbúrené more a ten veľký vietor! I ja žasnem, že na tvoje slovo sa diali také veci. Ale dejú sa ešte väčšie, viem to. Si Pánom nielen prírody a sveta, ale aj môjho srdca. Príď a bývaj v ňom. Amen.

29. január
Mt 5. 1 – 12a

Možno si povieš, čo je na tom zvláštne, keď Ježiš otvoril ústa a učil. Veď inak ani nemohol. Ak chcel niečo povedať, musel predsa otvoriť ústa... To je pravda. Ale to „**otvoril ústa a učil ich“** znamenalo niečo veľmi dôležité. Teda prítomným učeníkom chcel povedať niečo **veľmi dôležité.**
Aj ty často otváraš ústa. Pri akých činnostiach cez deň?
Porozmýšľaj: otváraš ústa, keď sa ti zíva pri rannom vstávaní. Potom otváraš ústa, keď si umývaš zuby. Keď želáš rodičom a súrodencom dobré ráno. Keď sa modlíš. Vždy, keď niečo hovoríš. Prípadne u zubného lekára, keď ti ošetruje boľavý zub. (Jedine tam neplatí dobre známe: Zatni zuby a vydrž!) A tak to ide až do večera, kým zaspíš.

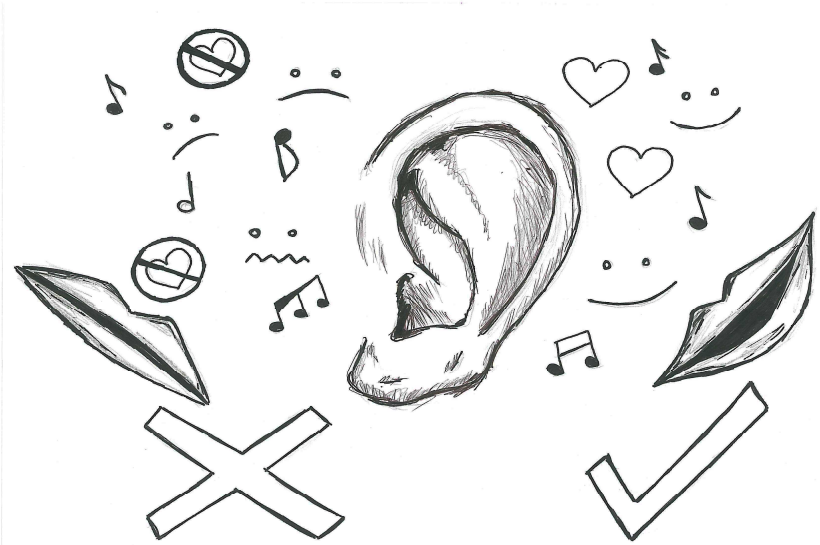

Kým pôjdem spať...

Bože, aké dôležité je otvárať ústa. Robím to denne nespočetnekrát! Koľkokrát sa mi podarilo otvoriť ústa v dobrom slove? V milom úsmeve? Koľkokrát to bolo v hádke? V obhajovaní seba? Takých situácií, dobrých i zlých, dnes bolo **veľa**. Pane, chcem ti ich dať, aby si na ne zhliadol a učil ma skrze svoje slovo. Aby som vedel(a), kedy mám otvoriť ústa a hovoriť a kedy radšej mlčať.
Amen.

30. január
Mk 5. 1 – 20

Evanjelium dnešného dňa nám ponúka pohľad na **úbožiaka**, ktorého trápil zlý duch. Slová, ktoré opisujú **situáciu toho posadnutého**, ako aj **riešenie**, ktoré **sa snažili nájsť ľudia okolo neho**. Chceli mu pomôcť. Zdalo sa to však zbytočné a bezvýznamné. **Trpel nielen posadnutý, ale aj všetci ostatní**. Nenachádzali žiadne východisko...
To, že **nepomáhali ani reťaze, ani okovy**, je správa, ktorá odhaľuje **silu diabla**. Lebo ten, keď sa zmocní človeka, drží ho svojou silou. **Ale Boh je mocnejší. Pred ním diabol stráca silu. Toto vedomie nech ti je povzbudením zakaždým, keď sa ocitneš v pokušení. Aj dnes.**

Kým pôjdem spať...

Dnes už viem, že keď urobím niečo zlé, trpím nielen ja, ale aj moje okolie a predovšetkým moji najbližší, ktorí sa mi tiež snažia pomôcť, ako ľudia mužovi z dnešného evanjelia. Som rád(a), že ich mám.
Amen.

31. január
Mt 5. 21 – 43

3+2

„Dcérka mi umiera. Poď, vlož na ňu ruky, aby ozdravela a žila.“
Prečítaj si ešte raz vyššie uvedenú vetu z dnešného Evanjelia. Vieš, čo je na nej sympatické? Jairus prosil za svoju dcéru. A nie hocikoho, ale samotného Ježiša, Božieho Syna.
Možno si si doteraz neuvedomil(a), ale toto slovo je aktuálne aj dnes. Je dôležité, čo čítame o tomto príkladnom Jairovom postoji. Bol to predsa **rodič**. A prosil Ježiša za svoju dcéru.
Skús sa dnes pomodliť spolu so svojimi rodičmi, pozvi ich na modlitbu. Uvidíš, ako zareagujú.

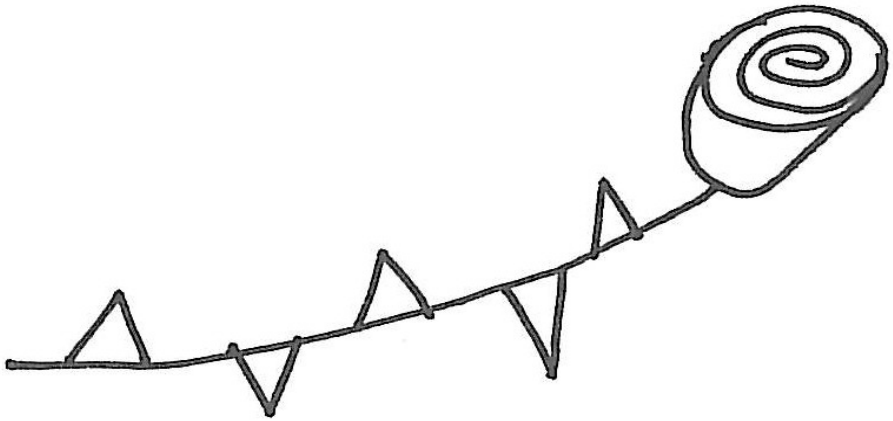

Kým pôjdem spať...

Dobrým rodičom záleží na svojich deťoch. Dobrí rodičia sa podobajú na Jaira z dnešného evanjelia. Asi dnes nie je automatické ani samozrejmé, aby sa rodičia modlili za svoje deti a spolu s nimi. V tejto chvíli ďakujem, Pane Ježišu, za svojich rodičov a súrodencov, ktorí ma slovom i príkladom vedú k modlitbe a sviatostnému životu. Amen.

3+2